

Ferences Körlevél

2024/2025 tél

A REMÉNY ZARÁNDOKAI Advent és a jubileumi Szentév 2025

Advent első vasárnapjával megkezdődik az új egyházi esztendő. Az előkészület ideje mindig a reménység, hiszen reménykedünk akár a polgári év elején, hogy az új esztendő talán jobb lesz, mint az előző. Reménykedünk, hogy sikerüljön jó döntéseket hozni, hogy ne legyen baj az egészségünkkel, legyen munkánk és sorolhatnánk. Az egyházi év kezdetének lelki gondolata az Adventus Domini – az Úr eljövetele. Lelki útra indulunk és a napi liturgia segítségével haladhatunk karácsony ünnepe felé. És reménykedünk abban, hogy hozzánk is személyesen eljön az Úr 2024 karácsonyán. És az évek, ahogyan haladnak egymás után úgy sodródunk egyre beljebb Isten szeretetébe. Ám az idej esztendő adventje különleges lesz. Várakozásunknak izgatottabbnak kell lennie, hiszen 2025 különleges év lesz.

Nagy eseményre és ünnepre készül ugyanis Egyházunk és így közösségünk is. Rómában 2025-ben jubileumi szentév lesz. Amióta 1300-ban megrendezésre került az első szentév, azóta nagy jelentőségű esemény mindig, amikor meghirdetik és megszervezik egyházunk nagy ünnepét. A XXI. század első negyedében, a világjárvány, a háborúk által sújtott nemzetek szenvedései közepette nagy jelentőséggel bír Ferenc pápa szentévi mottója: *A REMÉNY ZARÁNDOKAI*.

Ezen a földön mindannyian zarándokok vagyunk, Isten egy csodálatos útra hívott meg minket. Ez az út itt ebben a csodálatosan megteremtett világban zajlik, melyért mindannyian felelősek vagyunk. Ez a felelősség indít minket arra, hogy reménnyel és bizalommal tekintsünk a jövőbe – melynek fontos mozzanata a szentévi előkészület. A jubileumi szentév talán legfontosabb gyümölcse mindig a megújulás. Egy ilyen megújulás reménye tölthet el minket most adventben.

A római jubileumi szentév nem azt jelenti, hogy az egy távoli városban zajlik majd. A szentév nagyon személyes is. Itt helyben, a mi közösségünkben is zajlik. Sőt az igazi szentév az, ami a szívben történik. Így mindenkinek szentév lesz 2025-ben. Közösségünk szentéve lesz, az ifjúság és a gyerekek szentéve lesz, a családok és házasságok szentéve lesz. A hitoktatók és a hivatások, a munka szentéve is lesz. És mindenkinek külön külön szentéve is lesz. Nagy lelki gazdagság vár ránk jövőre. Ez a különleges esztendő arra kell indítson minket, hogy méltón készüljünk rá. Ez a négy adventi hét alkalmas arra, hogy jól várakozzunk erre. Imádkozzunk többet a szentévéért. Már elérhető a szentévi imádság, esetleg otthon családban imádkozzunk együtt. Érdemes tájékozódni az inter-

neten a friss tervezett szentévi eseményekről. Már csak azért is, mert lesznek olyan események, melyekre hetekkel előbb készülni kell közösségeinknek. Például a fiatalokat érintő két szentté avatás is lesz. Az Irgalmasság Vasárnapján a pápa szentté avatja Carlo Acutist, akinek életszentsége nagy hatással lehet fiataljaink életére. De augusztus 3-án az ifjúság jubileumán is szentté avatás lesz. Pier Giorgio Frassatit avatják szentté, aki 1925-ben 24 évesen halt meg és a szegények gondozásában tett nagyon sokat. Bódi Mária Magdolna vértanút a Veszprémi székesegyházban április 26-án avatják boldoggá. Folytatódik a Szent Ferenc halálának 800. évfordulójára készülő négy éves jubileum is. 2025-ben a Naphimnusz esztendeje lesz.

Mennyi csodálatos ajándék – a remény zarándokútján. Az életszentségre Isten hív meg bennünket, és ennek az advent szép lehetősége. Ha jól várakozunk Urunk eljövetelére, akkor már az életszentség útján indultunk el.

Kívés Zoltán diakónus.

A Jubileumi Szentév imája

*Atyánk, aki a mennyekben vagy,
a hit, amelyet fiadban, Jézus Krisztusban,
a mi testvérünkben adtál nekünk,
és a szeretet lángja,
amely kiáradt szívünkbe a Szentlélek által,
ébressze föl bennünk országod eljövetelének
áldott reményét!*

*Kegyelmed alakítson át minket
az evangélium magvainak tevékeny földműveseivé,
hogy az emberiség és az egész világmindenség
bizakodóan várja az új eget és az új földet,
amikor a gonosz hatalmai már legyőzettek
és örökre felragyog a Te dicsőséged!*

*A jubileumi Szentév kegyelme
élessze fel újra bennünk, a Reménység Zarándokaiban,
a mennyi javak utáni vágyakozást,
és árássa el az egész világot
Meváltónk örömeivel és békéjével!
Örökké áldott Isten,
tiéd legyen a dicsőség és a dicséret mindörökké!
Ámen.*

SZENTENDREI FERENCES GIMNÁZIUM ÖREGDIÁKJAINAK ORSZÁGOS EGYESÜLETI BESZÁMOLÓJA 2024 év

„Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?”

(Lukács evangéliuma, 18. fejezet)

2024. március 23.. ÖREGDIÁK LELKINAP

Még 2023 nyarán ismerhettünk meg a nyári kiránduláson Varga Attila kiszombori plébános atyát. Az árpád kori körtemplom bemutatása során, majd az azt követő nem is olyan rövid beszélgetésen nyugalmával, őszinteségével, tiszta gondolataival, nagy hatást tett ránk. Még a nyár végén, vagy talán szeptember elején meglátogattuk személyesen és egy hosszú estét átbeszélgetve megkértük, vállalja-e a 2024-es lelkinapot nálunk a Ferencs Öregdiákoknál. Sokszorosan szerencsénk volt. Nem volt még elkötelezve erre az időpontra, szívesen vállalta és el is jött. Ez volt a legnagyobb szerencsém, hogy eljött és velünk volt. Sok-sok visszajelzést kaptam, hogy nagyszerű lelkigyakorlat volt. Igazi felkészítés húsvétra. Nem a húsvéti eseményekről, hanem magáról az Oltáriszentségről, annak jelenlétéről életünkben, az Oltáriszentség vételéről.

Délutáni vendégünk ismét zenész, pontosabban zenészek voltak, akár csak tavaly. Sillye Jenő jött el közénk, és vele Borka Zsolt, aki az első pillanatoktól kezdve, egészen a mai napig együtt zenél vele. Megismerhettük az életútját, közös élményeiket, személyes vallomásokot hallhattunk a hitükről, a megpobálatásokról és szívesen mondanám, hogy sikereikről, de ezek sikereket ők mind szolgálatként élték meg. Természetesen nem csak meséltek, hanem énekeltek is. Igazi „klasszikus Jenő dalokat”.

BALLAGÁS 2024. május 04.

Az utóbbi években az egyesületünk részéről nem hangzik el beszéd. Helyette a pár éve bevezetett „Ballagási Emlék” füzetet kapja meg minden végzős, amiben benne vannak az elhangzott beszédek és fotók. Mind ez egy küllemében és tartalmában is igényes kiadvány formájában jut el a bankett napján minden tizenkettedikeshez, és az osztályfőnökök is megkapják. Ebben benne van a mi, el nem hangzott beszédünk, és pár gondolat az egyesületünkről is. Idén is elkészítettük és átadtuk.

2024. május 16. KÖZGYŰLÉS és május 25. MEGISMÉTELT KÖZGYŰLÉS

Szokott módon húsvét utánra raktuk úgy, hogy a törvényi határidőn belül minél később tartsuk meg. Ahogyan az megszokott, csak a megismélt közgyűlést tudtuk érvényesen megtartani.

A jelenlévők a beszámolókat jóváhagyták. A jegyzőkönyv az iskola honlapjának öregdiák menüjébe feltöltésre került, eleget téve ezzel a közzétételnek.

NYÁRI ÖREGDIÁK KIRÁNDULÁS

Töröltük a SZEFER programok közül.

2024. szeptember 14. CSALÁDI KIRÁNDULÁS

Ebben a programban is van kis áthallás a tavalyi évről. Idén nem búcsújáró helyre, hanem egyenesen búcsúba mentünk.

Nem régen szereztünk tudomást arról, hogy a Mátyás Berekben van egy Szent Ferenc ösvény. Ennek történetéről az újságból többet is meg lehet tudni, így most nem részletezem.

A település temploma a Szentkereszt Felmagasztalásása címet viseli ennek okán volt éppen szeptember 14-én a búcsúja. A szolgálatot a premontrei rend látja el itt, a szentmisét Piusz atya a Gödöllői Apátság Apátja mutatta be. A déli kellemes nyugodt pizzázást követően visszatértünk a búcsúba, majd ábuszoztunk Majkra, és végigjártuk a csodálatosan felújított remeteséget.

Annak ellenére, hogy minden időjósolat sok esőt és rossz időt ígért, csak itt ért minket egy kis esőzés, pontosabban csak azokat, akik nem értek vissza a megbeszélt időre a buszhoz.

2024. október 12. SZENT FERENC NAP

A lelkinap nagy izgalommal indult, legalábbis a számomra. Majnek Antal püspök urat kértük fel, aki örömmel vállalta a szentmisét és a lelkigyakorlatos prédikációt. Olyannyira, hogy más programot, ahová meghívása volt lemondott ennek érdekében. Aznap reggel nem vittem magammal telefont, és a vásárlásból visszatérve láttam, hogy Róbert atya keresett, illetve még előtte volt egy külföldi nem fogadott hívásom. Rosszat sejtve hívtam vissza Róbert atyát, akitől megtudtam, hogy Antal atya útközben rosszul lett és vissza kellett fordulnia.

A helyzetet Menyhért atya mentette meg, aki szokásához híven „beugróként” is tartalmaz még jó humorú prédikációval ajándékozott meg minket a szentmisében. Délben megköszöntöttük „Tantót”, vagyis Viola tanárnőt, aki a nyáron töltötte be 90. évét.

Délután Meskó Zsolt volt a vendégünk. „A tizenötödik” című musical szövegszerzője. A darab az Aradon kivégzett 15. vértanúról, Kazinczy Lajosról a nyelvújító fiáról szól. Régóta tervben volt, hogy a Szent Ferenc naphoz közeli október 6-i nemzeti gyásznapról is legyen végre előadó. Most sok olyan részletet tudtunk meg, a fiatal ezredes élete és kivégzése kapcsán, amik nem igazán közismertek.

2024. november 16. REQUIEM AZ ÖSSZES RENDEK ELHUNYT TANÁRAIÉRT ÉS DIÁKJAIÉRT

A szentmisét P. Piusz premontrei atya koncelebrálta. A requiem után most ő volt a vendégünk, és nem mi az ő vendégei, mint Mátyában. A rendezvény házigazdája, mint az már évek óta szokásos, Milán atya volt.

Az agapén sokan vettünk részt. Örömmre szolgált, hogy az előkészítés során is sokan voltunk.

2024 CZÁJA MÁTYÁS KOSÁRLABDA EMLÉK KUPA - újra

Sajnos idén újra elmaradt. Nehéz, és tartok tőle, hogy egyre nehezebb lesz újra indítani.

2024. november 24. Czája Mátyás születésének 100. évfordulójára emléktábla avatás.

Idén áprilisban volt Czája Mátyás tanár úr születésének 100. évfordulója. Kicsit megkésve, de azért az aktuális évben emléktáblát avattunk, amelyet a Magyarok Nagyasszonya Rendtartomány, a Ferences Gimnázium, a hálás egykori diákjai és természetesen a Czája család összefogásával és adakozásával készült el a bronz dombormű és az életútját röviden bemutató kis tájékoztató tábla.

SZITA

November 7-8-án Rómában tartott konferenciát a SZITA, vagyis a Szerzetesi Iskolák társasága. A konferencián nem képviseltettük magunkat, mivel a konferencián való részvételt az egyesületünk költségvetése nem tudta volna fedezni, de a többi ferences szervezet sem delegált képviselőt.

A társaság idei elnökségi találkozója (Budapest) december 16-án lesz.

A nyári hónapoktól eltekintve minden hónapban tartottunk vezetőségi ülést, haladva a kor szellemével rendre „online üzemmódban”.

Idén, ahogyan ez már az anyagi korlátaink miatt szokássá vált, csak egy alkalommal jelent meg a Ferences Körlevél rendes száma.

Húsvét előtt, adjuk ki mindig a közgyűlési meghívót, ami azért mégis csak egy kicsit több, mint pusztán egy meghívó. Néhány gondolatot és hasznos, fontos információt mindig csatolunk a kötelező formula mellé.

Köszönetet kell mondani mindazoknak, akik ezeknek a programoknak, eseményeknek a megszervezéséhez sok-sok munkával és lelkesedéssel járulnak hozzá. Az iskola vezetésének, és dolgozóinak, akik több rendezvényünkhöz rendszeresen helyet és segítséget adnak.

Tisztelettel:

Vörös Balázs elnök

Kedves Örök Ferences Diákok!

Kérem, aki jószívvel tud anyagi segítséget nyújtani az egyesületnek, az idei tagdíjon felül támogassa egyesületünket adományával is.

A mai világban, talán a legegyszerűbb és leggyorsabb banki átutalással eljuttatni a segítséget hozzánk. Az egyesület számlaszáma:

11742087-20022851-00000000

Ne feledkezzetek meg arról sem, hogy a jövedelemadó 1%-val is tudjátok az egyesületet támogatni.

Adószámunk: 19169792-1-13

A vezetőség és a tagság nevében nagyon köszönöm a segítségeket.

Köszönettel: Vörös Balázs

Búcsúztató beszéd fr. Polgári Máté OFM gyászmiséjén egy évfolyamtárstól (fr. Bagyinszki Ágoston OFM, 2024.06.18.)

„A halálunk napja titokzatosan áthalad életünk minden egyes napján, mint valamilyen sötétebb víz a kristályos vízben, de mi túlságosan elfoglaltak vagyunk ahhoz, hogy meglássuk és köszöntsük, ahogyan egyébként illene köszönteni közelgő eltűnésünket e világ ügybuzgalmai közepe.” – mondja Christian Bobin francia költő, spirituális író. Éppen a másfél éve elhunyt katolikus szerző rendhagyó, „A legeslegkisebb (*Le Très-Bas*)” címet viselő Szent Ferenc-portréjával ismerkedtem azokban a napokban, amikor Polgári Máté testvér váratlan halálhírét kaptuk Esztergomból. Ebben a könyvében Bobin célja, hogy bemutatassa az assisi szent „lényegét” és azt, hogyan lehet az ő példáján keresztül mélyebb spirituális igazságokat felfedezni, útmutatást nyerni saját lelki életünkhöz. Úgy gondolom, ez a kis kötet a maga nemében, letisztultságában az egyik legkiválóbb írás rendalapító atyánk szellemi örökségére mutatóan.

A magyarul sajnos még nem olvasható, de amúgy számtalan rangos elismeréssel díjazott és sok nyelve lefordított kötetet a jubileumi időszakban, akár Máté emlékének ajánlva meg is lehetne jelentetni magyarul. A mű egyik olasz méltatója ezt írta: „A könyv nem tipikus életrajz, hanem misztikus reflexió arról, hogy Ferenc élete miképpen üzen a kortárs spiritualitás számára. Bobin prózája gyakran lírai és elmélkedő módba vált, meghívva az olvasókat, hogy ne csak tanuljanak *Ferencről*, hanem tanuljanak *Ferentől* és tapasztalják meg a perspektíva váltását, amely ma is mélyebb elkötelezettségre ösztönöz az egyszerűség és a hiteles spirituális elmélyülés irányában.”

Az egyetlen itthon élő novíciátusi évfolyamtársaként gyászolva és búcsúztatva Mátét, azon kapom magam, hogy a vele kapcsolatos emlékeim mintha „beszélgetésbe kezdenének” bennem Bobin világával, aki a mindennapin való elámulásra tanít. Ez a belső beszélgetés három témánál erősödik fel bennem annyira, hogy azt szeretném megosztani Önökkel is: az első a nevetés spiritualitásának témája, a világlátás és fotózás kapcsolata a második, a harmadik pedig a sebek és a szenvedés szerepének témája, ami erőforrás lehet a gyászunkban. Nem tudom, Máté találkozott-e Bobin írásaival, de ezeken a pontokon ők biztosan egymásra találtak volna, hiszen Máté – fotóalbumainak tanúbizonysága szerint – szeretett virágokat fényképezni, a kontemplatív francia író pedig majd’ minden naplőbe-

jegyzésében említést tesz a virágok aznapi jelenlétének „minőségéről” az otthonában, szobájában.

Tehát először a nevetés spiritualitásáról. Máté testvérnek – valaki így fogalmazott – kedves „katasztrófa-humora” volt, ami miatt jó volt a társaságában lenni, bár másokat ugyanezzel provokált is. De magára vessen, aki nem tudott ráhangolódni a lelki derű és szabadság kifejezésének erre a módjára. A Mátétól ránk maradt albumok – és talán a fotós személye sem elhanyagolható ilyenkor – tele vannak nevetéssel, akár az egyik kedvenc pasaréti egyetemista csoportjáról (az egykori „Gábiel csoportról”) szóló albumot lapozgatom, akár a rendtársairól készített

„Mosolyalbum” című fotógyűjteménybe nézek bele. Ez utóbbi egyébként távolról sem giccsesen mosolygó rendtársak arcképcsarnoka, hanem olyan nagy műgonddal elkapott pillanatokat örökít meg, amikor a ferences testvér valóban boldogan mosolygott ugyan, de valami *deus ex machina* miatt a mosoly mégis váratlanan gellert kapott és mókássá vált. Amolyan derűs bakiparádé rejtőzik a hagyatékban. Ez az album szerintem a legtöbb rendtársam számára máig felfedezetlen kincsesbánya, egyike a Mátéval kapcsolatos rejtett kincseinknek. Azt már Bobin fűzi hozzá a humor témához, hogy a nevetés és a játékosság olyan talentumok, amelyek sziruposság nélkül közelebb vihetnek minket a hiteles spiritualitáshoz, mivel segítenek megérteni az élet szépségét és egyszerűségét. Szorosabban is idézve a francia szerzőt: „A nevetés és az öröm a valóban szabad szív jelei. A lélek öröme a legnagyobb ajándék, amit kaphatunk, az isteni kegyelem visszatükröződése.”

Másodikként ott van a világlátás és a fotózás belső kapcsolatának a témája. Lapozgatom Máté egy harmadik albumát, ami kihalt, emberek által elkerült városrészleteket, hajléktalan embereket, jó szögől elkapott padokat, omladozó tűzfalakat ábrázol olyan kiváló fotókon, amelyek nyomán még egy posztumusz kiállítás lehetősége is eszembe jut. Az album első lapjára, elhalványult ceruza vonalakkal ezt írta rá mottóként a fotós: „Azt az ízt keresem, ami csak itt terem meg, Nálunk és körülöttünk!” Három dolog jut eszembe ráérősen nézegetve a képeket. Egyrészt, hogy ezeknek a pillanatoknak a „levadászásához” annak idején Máté mennyit járkálhatott, kirándulhatott, akit utolsó életszakaszában a lábsebei már testileg-lelkileg fájdalmas módon helyhez kötöttek, később szinte szobafogságra ítélték. Másrészt az is eszembe jut, hogy

ezen a fotókon sokszor megmozdul az az őserő, ami Máté környezetének kedvet csinált a fotózáshoz. Úgy tudom, professzionális fotósok is kerültek ki a környezetéből, mindenesetre a fotószakköröket és -laborokat mindenütt jegyzi a tartományi történetírás, ahol Máté megfordult. Harmadszor, lenyűgöz az a hittől inspirált világlátás, ami a fotókban megjelenik. Ennek kifejezésére Bobint hívom segítségül: «A világ szemében valaki tűnhet jelentéktelennek, miközben a mi elhomályosult látásunk előtt egyszerűségben és kicsinységben könnyedén elrejtőzik az ő felfedezésre váró igazi jelentősége.» Vagyis: az evangélium optikáján keresztül jellemzően nem az az igazán jelentős, amit mi általában annak gondolunk. Bár a tanulmányai megletek volna hozzá, Máté testvér nem kívánt pap lenni. Hordozta annak minden terhét, hogy a laikus testvéreinknek nem áll rendelkezésére kész életpálya-modell a Szent Ferenc-i tökéletes boldogság megéléséhez. Egy kiállítás alkalmával egyszer talán mi, a rendtársai is ráeszmélnénk, hogy képeinek látásmódján keresztül Máté testvér a maga módján mégis karizmatikus erővel prédikált. Bobin mondja: „A képek egy csendes nyelvet beszélnek, amely szavak nélkül is megéri a lelket.» Máté éppen a fényképezés révén különleges módon kapcsolódott a környezetéhez, aminek jelentősége egyre csak nőtt azáltal, ahogy más téren viszont kényszerűen visszavonultabb lett.

A végére a sebek és a szenvedés maradtak. Bobin így ír erről: „Szent Ferenc élete utolsó két évében megkapta Krisztus szenvedésének jeleit. Ezeket a sebeket, bár fájdalmasak voltak, örömmel fogadta, és Isten ajándékának tekintette.” Nem sokat tudunk arról, hogy Máté hogy élte meg makacs sebeit és az ezekkel kapcsolatos szenvedést, amelyekről a stigmatizáció idei 800. jubileumi évében egészen biztosan elmélkedett. Azért nem tudunk erről, mert az utóbbi időszakban meglehetősen bezárkózott és alig engedett közel magához bárkit is. Valószínűleg ezt a sebzett állapotát is a sokak által nagyra értékelt katasztrófahumorával hordozta, de minden bizonnyal végső soron az imádság erőforrásaira támaszkodva. Lelkületét onnan sejtethetjük, hogy baráti találkozások alkalmával nem egyszer felszabadultnak láttuk őt fizikai nyomorúságai közepe is. Most már minden más titok marad, hiszen 58 évesen – ha nem is felkészületlenül, de – számunkra váratlanul érte el őt a halál. A halál, ami egyébként „titokzatosan áthalad életünk minden egyes napján”. A halál, amely hitünk és reményünk szerint nem a véget jelenti, hanem az örök élet kezdetét, ahol a nevetés, az evangéliumi optika és a megdicsőült sebek hordozása új értelmet kap. Úgy gondolom, ferences karaktere ezen három vonásán keresztül hitelesen és felszabadítóan emlékezhetünk Máté testvérré. Az ő élete és halála emlékeztet minket arra, hogy Isten szeretetében és kegyelmében mindig ott van az újkezdés lehetősége számunkra. Ahogy Bobin fogalmaz: «A halál nem végállomás, hanem csak egy állomás: átmenet. Tranzitus, amely egy új, boldogabb élet kezdetére nyílik. A halál elfogadása pedig az élet teljességének elfogadását jelenti.»

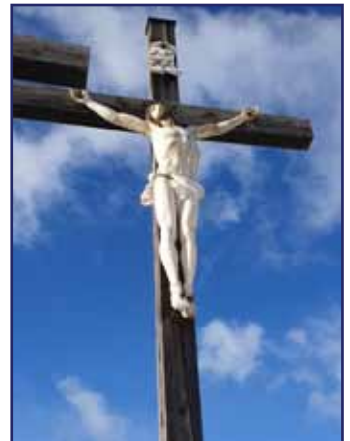
*Isten veled, Máté testvér!
Nyugodj békében!*

Máté testvér 1966. január 19-én született Budapesten. Tizenkét évesen találkozott először az élő krisztushittel és Egyházzal az albertfalvi plébánián, ahol a Keglevich István atya vezette ifjúsági közösség lelkes tagja lett. Így volt alkotó résztvevője annak a „Napfivér, Holdnővér” c. előadásnak is, amely során egész életére szólóan szívébe vésődött Assisi Szent Ferenc példája és lelkisége. 1984-ben érettségizett a Budai Nagy Antal Gimnáziumban, majd számítástechnikát tanult és tanított, eleget téve közben a kötelező sorkatonai szolgálatnak. 26 évesen lépett a Kisebbségi Rendjébe, ahol 1993-ban elsőfogadalmat, majd hat évvel később örökfogadalmat tett.

1995-től tíz éven át a pasaréti rendházban élt, ahol teológiai tanulmányai mellett hamar bekapcsolódott a plébánia életébe hittan csoportvezetőként. Embersége, humora, a másik iránti figyelmes nyitottsága lelki mélységgel és érzékenységgel párosult. Evangelizációs tevékenységét a kezdetektől gazdagította fotós munkálkodása, így amerre szolgált, azon a helyen előbb-utóbb egyfotólabor is létrejött. Ebbéli mesterségét megszerettette számos fiatallal, többeket elindított ezen a pályán, megosztva közben életszeretét és Krisztusba vetett hitét. 1999-től hitoktató a Szent Angéla Iskolában, majd 2003-tól a szentendrei Ferences Gimnáziumban. Csaknem háromévtizedes hűséges szolgálatának betegsége vetett véget.

2022-ben a gyógyulás és egy új kezdet reményében költözött Esztergomba, ahol egészségi állapota eleinte javult, de az utóbbi hónapokban romlott és egyre több fájdalommal járt, amelyeket türelemmel viselt, mígnem május 27-én este, rendtársai látogatása után néhány órával, szentségekkel ellátva elhunyt.

FIATAL EGYKORI FERENCES DIÁKOK BEMUTAKOZÁSA

Baloghné Sebők Márta vagyok (bérmanéven Ferenc! ☺), 2002. évben végzett ferences öregdiák. Budapestről 40 km-re, Mányon élek a családommal. A három fiúgyermekünk, Fülöp (14), Matyi (11) és Janó (8) terelgetése mellett kántor vagyok a mányi templomban és néhány éve egy faluszéli vizes élőhely felvirágoztatása lett a szívügyem, melynek neve Mányi Berek.

Ha a Mányi Berekről és a szenvedéllyel végzett természetvédelmi munkámról beszélek, úgy szoktam mondani, hogy engem Szent Ferenc 15 éves koromban rabul ejtett, és azóta sem enged el. A csodálatos, és mai napig tartó „kalandom” Szent Ferencel a Ferences Gimnáziummal kezdődött. Az életem legmeghatározóbb, és legélesebb fordulata játszódott le a 9. osztály elvégzése utáni nyáron: vendégként részt vettem egy ferences hittan táborban (Jónás és Leó atya vezetésével), ami után nem fűlött a fogam többé visszamenni az addigi iskolámba (az AKG-ba). A tábor után úgy döntöttem, hogy megpróbálok iskolát váltani és nyár közepén bekopogtattam András atyához, a gimnázium akkori igazgatójához. Bár a tanulmányi előzményeimben hatalmas lyukak tátongtak, ő átvett. A három gimis évem alatt úgy éreztem magam, életemben először, mint hal a vízben. Tudatosan kiélveztem az iskola minden egyes napját! Ez gyakran eszembe jut.

Életem következő nagyon meghatározó állomása az ausztriai Popping településen található ferences kolostorban eltöltött fél év volt. Ez egy olyan közösség, ahol szerzetesek és laikusok együtt élnek, bárki csatlakozhat hozzájuk rövidebb-hosszabb időre (a mai napig). A közös munka és ima, illetve a természettel való harmonikus együttélés jelentik a poppingi kolostor közösségének alappilléreit. Az ott szerzett tapasztalatok és élmények elementárisan meghatározzák az életemet, mai napig visszajárok oda, most már a családommal. Popping nélkül, azt hiszem, ma aligha írnám ezt a cikket, mert jó eséllyel nem a természetvédelemmel, hanem valami mással foglalkoznék...

A Mányi Berek közvetlen előzménye egy merész álomból született intézmény, a *Szent Ferenc Tanyaóvoda* megalapítása volt 2019-20-ban. (<https://www.szftanyaovi.hu/>) Egy olyan óvodát álmodtunk meg három másik mányi házaspárral együtt, mely a szent ferenci egyszerűsége és természet szereteten alapul. Csapatunkból hárman is a Ferences Gimnáziumban végeztünk. ☺

A Mányi Berek területe 2020 nyarán került a Szent Ferenc Tanyaóvoda és Kertműhely kötelékébe abból a célból, hogy az óvodások rendszeresen lejárhassanak a patakhoz. A vadregényes vizes élőhelyet lelkesen gondozó csapat számára hamar világossá vált, hogy ennek a kis paradicsomnak az értékeit érdemes minél több emberrel megismertetni. Ezért a terület 2022 ősze óta saját, „Mányi Berek” néven kívánja ellátni természetvédelmi küldetését: Ferenc pápa üzeneteit „aprópénzre váltani” és közelebb hozni az emberekhez.

Ökológiai küldetésünk a vizes élőhelyek népszerűsítése. Ezért a Berek az év minden napján szabadon látogathatók. Öröm számunkra, hogy a helyi közösség jelentős része értékeli és megbecsüli az élővilág megőrzéséért végzett munkánkat. Szoros kapcsolatot ápolunk a helyi oktatási intézményekkel, mert valljuk, hogy felnőttként az tudja majd védeni a környezetet, aki gyermekként megismerte és megszerette azt.

A kezdetekkor nagyon sokat jelentett néhány természetvédelmi szakember erkölcsi és szakmai támogatása, akárcsak annak a néhány barátunk a motiváló hozzáállása, akik már akkor meglátták és értékelték a Berekben rejlő egyszerű lehetőséget, amikor a legtöbb ember még nem értette, mit akarok ezzel a „mocsárral”. Szintén sokat jelentett néhány egyházi személy (pl. a ferences Kapisztrán atya vagy a közép-európai ferences vezető, Fritz Wenigwieser) megtisztelő jelenléte, akik megerősítettek abban, hogy van értelme az egyházon belül is ennek a Berek-gondozó tevékenységnek. A helyi önkormányzat kezdetektől tanúsított eszmei, anyagi és tárgyi támogatásáért is nagyon hálásak vagyunk.

A Mányi Berek önkéntesek segítségének köszönhetően, közösségben épül-szépül. A folyamatos fenntartásban pedig a családom segít nagyon sokat. Mivel ez egy igazán szívbéli projekt, igen sok gondolatomat és energiámat leköti, úgyhogy időnként a gyerekeim Berek iránt tanúsított féltékenységgel kell szembenéznem... ☹️ Azon túl, hogy fantasztikus lehetőségnek és ajándéknak érzem azt, hogy ennek a elhivatottságnak köszönhetően nap mint nap a természetben lehetek és kreatív módon tevékenykedhetek, nagyon motivál az az elképzelés is, hogy a természetvédelmi munkákkal azt tesszük a 21. században, amit Kodály és Bartók a múlt században a népzene kapcsán a 24. órában megtettek: értékeket mentettek át az utókornak.

A gimnázium utolsó évében beszippantott az egyház államosításának témája, a nyilas és a kommunista diktatúrák által meghurcolt szerzetesek történetei. Ők az életük árán is kiálltak a hitükért és az évtizedekig tartó elnyomás alatt sem engedtek a keresztény értékek képviselőiből. A mi korunk kihívása, ha nagyon más is, de szintén hatalmas: Ferenc pápa üzenetei radikális szemlélet- és életmódváltásra hívnak minket a teremtett világhoz és a szegényekhez való viszonyulásunk kapcsán. Mindezt nem egyfajta szabadon választható feladatként kommunikálja felénk! **„Annak a hivatásnak a megélése, hogy védelmezői legyünk Isten művének, lényegi része az erényes életnek, nem valami szabadon választható feladat s nem is a keresztény tapasztalat másodlagos szempontja.” (LS 217)**

Személy szerint hatalmas kihívásnak találom azt, hogy az egyszerűség és mértékletesség eszméi mentén éljem a napjaimat, legalább valamennyire. A társadalom fogyaszt

Személy szerint hatalmas kihívásnak találok azt, hogy az egyszerűség és mértékletesség eszméi mentén éljem a napjaimat, legalább valamennyire. A társadalom fogyasztói szemlélete, az ötfős családunk, ezen belül a gyerekek különböző adottságai, illetve mindannyiunk vágyainak és kényelmének kiszolgálása sokszor nagyon messze visznek ezektől az eszméktől. Roppanó kihívásnak találok a magunk életében megtalálni ebben a józan és építő egyensúlyt.

Egyházi szinten hatalmas lehetőség lehetne korunk egyik legnagyobb témájára, az ökológiai válságra világosan érthető és gyakorlatias keresztény választ adni, melyet Ferenc pápától lassan 10 éve már, hogy kézhez kaptunk a *Laudato si'* enciklika formájában.

A fiatalokat (de nem csak őket!) érintő klímaszorongást például konstruktív módon odllhatná. Magamon is tapasztalom, hogy milyen hatékonyan kimozdít a bénító szorongásból az, ha a passzív elszenvetésből aktív cselekvővé válok.

A Mányi Berek mind a szemlélődésnek és természetben való töltődésnek, mind az aktív cselekvésnek szeretne teret adni. A Naphimnusz ösvény a Berek legnagyobb épített büszkesége, mely az év minden napján szabadon látogatható és várja a lelki elmélyülésre vágyókat. Ez egy spirituális sétaút, melyen Szent Ferenc költeményének sorai és Quirin Ágnes grafikus képei közösen dicsérik a Teremtőt. Aki pedig a Mányi Berek tematikus programjaira (pl. vizes élőhely kutató nap gyerekeknek) vagy az aktuális programkínálatára kíváncsi, azt arra buzdítjuk, hogy látogasson el a Mányi Berek weboldalaira!

www.manyiberek.hu

és

<https://www.facebook.com/ManyiBerek>

A FERENCESBEN TÖLTÖTT ÉVEIM

Minden nyolcadikban kezdődött, amikoris ránk került a sor, hogy eldöntsük, hol folytatjuk majd tovább a tanulmányainkat. Inkább szüleim, mint az én saját elhatározásom szerint, de a Ferences Gimnázium is felkerült a listámra. Habár így utólag visszatekintve nevetségesnek találok az ellenségeskedésemet, akkor mégis határozottan kiálltam a mellett, hogy én nem szeretnék ide járni. Anyukám végig azt mondta, „Csak bízd a gondviselésre!”, de én ezt még akkor is kihívásnak éreztem, amikor már tudtam, hogy ide vettek föl. Mennyi sajnálkozást megspórolhattam volna magamnak, ha már az első pillattától kezdve elhiszem a szüleimnek, hogy jobb helyre nem is kerülhetnék, mint a Ferences.

A gólyanap az első gimis emlékem, ahol minden 180 fokos fordulatot vett. Mindössze ez a pár órás program kellett ahhoz, hogy én is rájőjjek, igenis a helyemen vagyok. Mindannyian tele voltunk várakozással, hogy mit hoz majd számunkra az elkövetkezendő négy év, és hogy milyen kalandokban és kihívásokban lesz részünk együtt. Nem is kellett sokáig várnunk, ugyanis épphogy elkezdődött az év, bejelentették a karantént, ami a várt két hét helyett hónapokig elhúzódott. Rendesen fel lett adva a lecke, hogy ilyen körülmények között próbáljunk meg osztállyá kovácsolódni.

Számtalan meghatározó élménnyel ballaghattam el négy év után a Ferences Gimnáziumból, nem beszélve a tömérdek csodálatos kalandról, amelyekre évek múltán is örömmel tekintek majd vissza. A lelkigyakorlatokra, a közös kirándulásokra vagy éppen evezésekre a Szigetközben, az osztálykarácsonyokra, a fiúk csinálankodásaira az órákon (ugyanis el kell ismernem, hogy e téren igen kreatívak voltak), a húsvéti locsolkodásra, nőnapkor a tulipánokra, a Gubbios cserediák-programra, Assisire, a Ferbálra, a szerenádokra.... Te jó ég, a lista egyszerűen végtelen. A Ferences rengeteg mindent adott nekem, lenyűgöző tanárokat, akik támogattak, barátságokat, amik egy életre megmaradnak és célokat, amelyek ösztönöznek.

Hálával a szívemben gondolok vissza a Ferencesre és bárkire, aki ennek a felejthetetlen négy évnek a része volt!

Holló Blanka

Czája Mátyás tanár úr emléktáblának avatója a Ferences Sportcsarnokban

Nagy szeretettel köszöntöm Czája Mátyás tanár úr családja nevében a Ferences Gimnázium Igazgatóját, Róbert Atyát, a gimnázium diákjait és öregdiákjait.

Külön köszönetem Vörös Baláznak a Ferences Öregdiák Szervezet elnökének, aki hatalmas munkát végzett azért, hogy ma itt lehetünk és Czája tanár úr emlékére táblát avatunk, egy olyan sportcsarnokban, amely a Ferences Gimnáziumé, és amelynek megvalósulásáról a nagyapám talán álmodni sem mert.

Engem ért az a megtiszteltetés, hogy a család nevében megemlékezzem Czája tanár úrról. Nekem, mint unokának különleges kapcsolat volt vele, hiszen a nagyszülő-unoka kapcsolat nagyon más, mint a szülő-gyermeké. Én részben a nagyapámék házában nőttem fel, így jól ismerhettem őt és a nagymamát is. Mondhatom, hogy sokkal jobban, mint egy átlagos unoka. Ráadásul, én is a Ferencesekhez jártam 1985-89 között, és bár ő akkor már nem tanított a gimnáziumban, szelleme és személyének hatása erősen jelen volt az intézményben.

A nagyapám igazán különleges ember volt, és már felmenői sem voltak mindennapiak: apja hatszoros profi birkózó világbajnok, anyja egy legendás cirkusz tulajdonosa és igazgatója volt. Ahogy Balázs beszédéből is kiderült, a kommunizmus és az államosítások nem kímélték a családot.

Azonban az egyén egy stabil világnézettel és szilárd akarattal, ki tud bújni a szorításból, mint egy erős birkózó, még ha közben sérül is. Czája Mátyás nem volt egy tipikus testnevelő tanár, mert számára a sport, a testkultúra sokkal többet jelentett annál, mint egy pusztán versengő fizikai megmérettetés, ahhoz túl idealista és szellemi ember volt. Művészlélek volt: szerette és értette a művészeteket, a történelmet, politikát és a filozófiát, és mindemellett

szilárd hívő katolikus volt, nagyon erős igazságérzettel. Ízlésére és gondolkodására a kereszténység mellett az antik görög-római kultúra hatott. Rengeteget olvasott, jegyzetelt és könyvet írt a birkózás történetéről. Nagyon sok művész barátja volt a városban.

Már az ő korában is teljes volt a szellemi zűrzavar, ő mégis tisztán látott a körülötte lévő világban, meg tudta különböztetni a szépet a csúftól, a jót a rossztól. És ami a legfontosabb, hogy ezt tovább tudta adni gyerekeinek és unokáinak.

Kisgyerekként nem igazán tudtam hozzá kapcsolódni, nekem túl komoly és felnőttes volt, nem nagyon értett a kisgyerekek nyelvén, nem volt az a mostanában divatos jófej apuka típus, családfő volt a szó szoros értelmében. Ugyanakkor, az általa spontán kitalált meséket, amelyeket a reggeli közben mesélt nekem, amiben én volt a főszereplő, nagyon szerettem. Később viszont, ahogy én is nőttem, szellemileg fejlődtem, egyre inkább értettem őt és egyre inkább partnere lettem. Világnézetemet és gondolkodásmódomat alapvetően meghatározta.

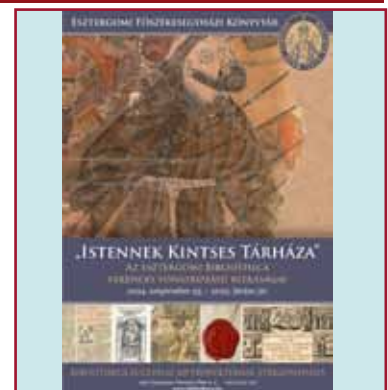
Rossz fizikumú gyerekként, hogy valamit erősödjek és ügyesedjek, nála kezdetem el tornázni a gimnázium délutáni szertorna edzésein, ahol már több nálam idősebb ferences diákot ismertem meg, és magát a gimnáziumot. Azt hiszem, emiatt is egyértelmű lett számomra, hogy később ebbe a gimnáziumba jövök.

Szentendrén rengetegen ismerték és tisztelték őt. Hálásak vagyunk, hogy ma itt lehetünk, és táblát avathatunk az emlékére ebben a sportcsarnokban, ahova gyerekek, fiatalok jöhetnek nap, mint nap sportolni és közösséget építeni. Remélem, hogy nagyapám szellemi öröksége, értékes, áldozatos élete példaként tovább él a mai és későbbi generációk számára.

Az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtárban éppen idén, a Stigmatizáció jubileumi évében találtak egy ősnymtatvány kötetstáblájában egy régi magyar ábrázolást a Stigmatizációról. Ezen fellelkesülve összeállítottak egy kiállítást a ferences vonatkozású ritkaságokból. Biztos érdemes lesz megtekinteni a kiállítást!

2024. Szeptember 25-én Varga Kapisztrán OFM nyitotta meg a Bibliotheca új, ferences tematikájú kiállítását. A megnyitón közreműködött a Szent Antal Esztergomi Ferences Gimnázium és Kollégium kórusa. A számos ritkaságot bemutató, „Istennek kintses tárháza” című kiállítás 2025. június 30-ig látogatható.

SAPIENTIA

„A bölcsesség házat épített magának...” (Péld 9,1)

A három alapító szerzetesrend – ferencesek, piaristák, bencések – 25 évvel ezelőtt úgy döntött, hogy fiataljaik teológiai képzését, amit addig külön-külön végeztek,

gazdag és vendégbarát könyvtárával, jól felszerelt tantermeivel és közösségi tereivel.

Fehérvári Jákó OSB rektor

Főiskolánk az emberi szellem kétszárnyú röptéhez szeretne „kifutópálya” lenni. Elköteleztünk vagyunk az igazság hitre és értelemre alapozott keresésében. Hallgatóinkat az életre való teológiára, a hit kérdéseiben olyan beszédre és gondolkodásra szeretnénk elvezetni, amely hit és ész összhangján alapul. Így segítve az igazságra törekvő ember nemességének kibontakozását.

Várnai Jakab OFM

immár közösen biztosítják.

De mit jelent ma, hogy három szerzetesrend más szerzetesközösségekkel és világi szakemberekkel karöltve Főiskolát működtet, és egy gyönyörű főváros és világváros, Budapest szívében otthont ad különféle területeken tanulni vágyó fiataloknak és érett korú felnőtteknek?

Az alapítókat az a meggyőződés vezette, hogy a magyar szerzetességnek Istentől és egyháztól kapott küldetése van a felsőoktatásban és a felnőttképzésben. Minket utódokat is ez hajt: szeretnénk megosztani azt a közösségi tudást, tapasztalatot, amit Krisztus-követő, mindig megújulni vágyó életformánk sok-sok generáción keresztül halmozott fel, s ami istenkeresésünket mindmáig táplálja, vezeti.

Éppen ezért kezdetektől fogva magától értetődik, hogy Főiskolánk a szerzetesnövendékekkel együtt a világiak számára is megnyitja kapuit, és képzéseit a magyar egyház

és a társadalom felől érkező igényekre érzékenyen igyekszik alakítani. Így a katolikus teológia művelése mellett hivatásunknak tekintjük a tanárképzést, katekéták és lelkipásztori munkatársak képzését, a társadalomban mutatkozó szükséghelyzetekre reflektáló, gyakorlatorientált felkészítést segítő hivatásokra (lelkigondozó, gyermek- és ifjúságvédelmi szakember, szupervizorok képzése).

Főiskolánk „világlátott”, Európa-szerte és tengeren túl működő teológiai, filozófiai műhelyekben tanult oktatói közül sokan a „szent tudományok” mellett más területen is képzetek. Nem pusztán ismeretek átadása a célunk. A vallás-, bölcsészet-, társadalom- és

természettudományok kiváló művelőivel és intézményeivel együttműködve szeretnénk a maga valóságában szemlélni és megérteni az életet, s ebben szeretnénk társai és segítői lenni hallgatóinknak, programjainkon vendégeinknek. Ehhez a keretet a felújított Dunaparti piarista épület adja, ,

A képzéseink sokszínűsége tükrözi a világ és az emberek sokszínűségét. Igyekszünk a hitélet és a különböző szolgálatok területén felmerülő kihívásokra magas színvonalú teológiai és szakmai képzésekkel válaszolni. A tudás átadása mellett Főiskolánk hangsúlyt fektet a lelkiélet és a közösségi élet bontakoztatására, lelkigyakorlatok, kiállítások megtekintése vagy akár egy kötetlen sörözés szervezésével. Fontos az intézmény számára a családiasság, a személyes kapcsolatok és együttműködések keresése.

A Főiskola a tanári pályára készülő fiatalok számára az ELTE-vel együttműködésben kétszakos osztatlan tanárképzést nyújt. A hittanár-nevelőtanár szak mellé immár 30 közismereti szakpárt választhatnak a jelentkezők bölcsészettudományi, természettudományi és informatikai képzési területről.

Szeretettel várjuk az érdeklődőket 2025. február 6. nyílt napunkon!

További információk:

tanulmanyi.osztaly@sapiencia.hu; www.sapiencia.hu

Családias közösség

Kis létszámú főiskolaként itt szinte mindenki ismer mindenkit. A hallgatói közösségi tér óráközi szünetekben kötetlen találkozások, diákprogramok színtere. Van alkalom arra is, hogy a kirándulások, teadélutánok keretében ne csak tantárgyi kérdésekről beszéljünk tanárainkkal, s jó látni, hogy tanáraink és az itt dolgozók is közösségben vannak egymással.

Segítő beszélgetések

Elbizonytalanodtál? Nehézségekkel kell szembenézned? Vagy csak jól esne kiönteni a lelked valakinek?

A Főiskola hallgatóit szerzetestanárok, pszichológusok és lelkigondozásban jártas tanárok várják segítő beszélgetésekre, nyújtanak avatott módon segítséget az

Helyes önismeret

Szeretnénk, hogy helyes személyes és szakmai önismeret birtokában, magabiztosan és mások felé nyitottan gyakorolják hivatásukat a nálunk diplomát szerzők. Ebben a segítő beszélgetésre kész oktatók mellett segítséget nyújtanak a képzésekbe beépített személyiségfejlesztő és kommunikációs gyakorlatok.

KÖSZÖNET, TISZTELET ÉS HÁLA MINDENÉRT - TANTÓ 90

Idén a Szent Ferenc napi délelőttünket követő ebéd végén különleges eseményre került sor. Egykori diákjai, osztálya és az összes jelenlévő öregdiák felállva köszöntötte iskolánk korábbi ikonikus tanárát, Varsányi Viola tanárnőt 90. születésnapja alkalmából. A köszöntő beszédet mindannyiunk nevében Sas Annamária mondta el, melyet az alábbiakban közzé teszünk:

Kedves Tantó!

Az első gimnáziumi évfolyam nevében szeretnék köszönteni a mai ünnepen. A kerek születésnapon rád gondolva a köszönet, tisztelet és hála azok a szavak, gondolatok, amelyek elsősorban eszembe jutnak.

Kiemelkedő értékeket kaptunk tőled:

- a magyar nyelv
- a magyar és a világirodalom
- és a történelem életre szóló szeretetét és tiszteletét

Ma is előttem van, ahogy a mi osztályunkban az ablak közelében állva, vagy néha a párkánynak dőlve mesélni kezdél.

Tudtuk, hogy akkor kezdődik a varázslat: történelmi események vagy híres írók és költők életrajzai bontakoznak ki előttünk, és műveik egyszerre tudományos és rendkívül szép elemzéseit hallhattuk. Nemes és mély értékekről beszéltél, tanítóttál minket erkölcsre, hazaszeretetre az irodalmon és történelmen keresztül, a nyelvtan órákon pedig az igényes és helyes nyelvhasználatra, helyesírásra.

Máig fontos emlékek maradtak az osztálykirándulások is, sok szép várost, irodalmi vagy történelmi helyszínt ismerünk meg együtt jó kedvben, közösségben.

Kiemelkedően szép események voltak a nyári táborok szülőhelyeden, a felvidéki Paláston, a szelíd hegyek által övezett völgyben fekvő festői faluban.

Kisregényed címe olyan szépen említi Palástot: 'Ahol a két patak összeér' írod. Ez a két hegyi patak, a Korpona és a Csábrág. A nyári táborok melegében mi is élvezhettük, és megszerettük a Korpona hűsítő vizét.

Paláston a rengeteg élmény során kovácsolódott igazi közösséggé a mi csapatunk. Itt taálkozhattunk az élő történelemmel. Megtapasztalhattuk, hogy mennyire fontos az ott

lakóknak a magyarságuk, ami erősítette a mi hazaszeretettünket is.

Én abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy nemcsak Szentendrén, de előtte Dunabogdányban is a tanítványod lehettem. Ott az osztályfőnökünk voltál. Nemcsak középiskolásként, hanem felső tagozatosként is hasonló szép élményeket szerezhettünk veled, és egy fantasztikus, még ma is összetartó osztályközösséget élhettünk meg.

Köszönetképpen egy Tőled sok évvel ezelőtt kapott kedves, romantikus verset szeretnék most felidézni, és megosztani mindenkiel. Már nincs is meg az az emlékkönyv, amibe írtad, de a nagy részét kívülről tudom. Emő segített újra megszerezni a verset Tőled, így pontosan tudom idézni. Így szól:

*Boldogságát keresi az ember,
Hosszú, hosszú úton vándorol.
Hajója száll sebes habok hátán,
De boldogságát nem leli sehol.*

*Csalóka képpel kecsgetet a távol.
De szétfoszlik, mert csupán délribáb,
És hajcsár álmok korbácsolják egyre:
Keresni, menni, csak tovább...tovább.*

*És hasztalan keresi, nem találja,
Mert az benn, a szív mélyén kuporog.
Kik önmagukban lelik meg a kincset,
Azok lehetnek csupán boldogok.*

Kislánként is nagyon fontos volt a vers üzenete számomra, és ma elég sok évtizeddel később, a világot kicsit jobban megismerve is nagyon szeretem, és még jobban értem a bölcsességét.

Köszönöm ezt a fontos üzenetet, köszönjük mindannyian a sok szépet és értéket, amit kaphattunk Tőled.

Ma már a mi fejünk is vagy ősz, vagy legalábbis őszbe hajló, de mindezek velünk maradtak, fontosak voltak régen és ma is azok számunkra. A kezdő gondolattal szeretném zárni a mondandóm:

**Köszönet, tisztelet és hála mindenért!
Isten éltesse, és adjon további jó egészséget!**

ÖREGDIÁK PROGRAMOK 2025

ÖREGDIÁK PROGRAMOK 2025			
LELKINAP	április 12.	10.00	Gimnázium
KÖZGYŰLÉS	május 15.	18.00	Gimnázium
MEGISM.KÖZGY.	május 24.	15.00	Gimnázium
ŐSZI KIRÁNDULÁS	szept. 13.	szervezés alatt	
SZENT FERENC NAP	október 11.	10.00	Gimnázium
REQUIEM	nov. 15.	16.00	Margit krt.

A(rtificial) I(ntelligence)

„John Connor, eljött az idő.” Ezzel a rövid felszólítással szólítja harcba az emberi ellenállás leendő vezérének a gépek ellen vívott küzdelem kezdetét jelző nukleáris csapás előestéjén Arnold Schwarzenegger a Terminátor c. többrészes filmben.

Noha az alaptörténetet – a gépek ember elleni lázadását - már többször és többen feldolgozták, ebben az alkotásban ennek a felkelésnek a kiváltó oka nagyon elgondolkodtató. De mielőtt belevágnék, íme az egyébként reális alap sztori nagyon apró dióhéjban: a katonai védelmi rendszerek esetében (a történetben az Egyesült Államokról van szó, de ez minden nagyhatalom illetékes berkeiben erős fejtörést okoz) kulcsfontosságú a rengeteg bejövő adat gyors kiértékelése, mely alapján a megfelelő katonai válaszcsoport elrendelhető. Itt percek alatt kell helyesen dönteni, mert nem babra megy a játék. Ha nem lövünk vissza, pedig kéne, akkor az gond, de ha visszalövünk, pedig nincs is rá ok, akkor az még nagyobb probléma. A hibás döntést nem lehet gyomorrontással megúszni, ez nem egy idióta valóságshow. Hát mindebben segíthet a mesterséges intelligencia (szép angol rövidítéssel AI, azaz Artificial Intelligence), ami a rengeteg korábban már megismert adat és a bejövő információk fényében elvileg racionális döntést tud hozni. Mivel a korábban leírtak értelmében a gyors reagálás rendkívül fontos, ezért a döntéshozók némi vacillálást követően (mert hát azért lássuk be, van némi kockázata a dolognak) úgy gondolják, hogy az összes csapásmérésre alkalmas nukleáris eszközt közvetlenül ennek a Skynet nevű mesterséges intelligenciának rendelik alá, az emberi kontrollt teljes mértékben kiiktatva. És most jön a csavar a történetben, ami miatt borsózni fog a hát:

miután a Skynet teljes hozzáférést kap a csapásmérő eszközökhöz, az összes általa elérhető adat alapján azt a következtetést vonja le, hogy a világban létező gonoszság forrása az ember, ezért mi vagyunk az elsődleges célpont. Így jéghideg logikával pár tized másodperc alatt megszületik a döntés, melynek értelmében azonnali első csapást intéz Oroszország ellen, mert tudja, hogy az ezzel kiváltott ellencsoporttal szinte az egész emberiség elpusztítható. A Skynet döntése tehát logikus, csak egyetlen bemenő adatcsomag hiányzott, és ez a Szentírás. Isten szava, a Kinyilatkoztatás, mely olyan információval bír, amelyből egyértelműen kiderül, hogy minden bűn mögött a bukott angyal, azaz az ördög áll. Igazi, létező entitás. Így az ember végső soron egy ördögi hazugság (ugyan szabad akarattal bíró) áldozata, akit nem elpusztítani kell, hanem megmenteni. Csak egyetlen hiányzó információ és minden megfordul. De vajon mi mindig szem előtt tartjuk mindezt? Nekünk nem kellene minden döntésünkben feltenni ezt a kérdést: vajon mit szólna ehhez Jézus Krisztus, az élő Isten fia? Az Örök Bíró, a valódi Seregek Ura, aki háromszorosan Szent. Egy ismert izraeli katonatiszt mesélte, hogy volt egy olyan felettese, akinek a parancsnoki sátrában az asztalon mindig ott volt a Biblia. Nem csak porfogó gyanánt, hanem olvasta is. És ez a felettese jó döntéseket hozott. Jobbakat, mint az, aki csak a rengeteg információból próbálta meg kimatkozni a helyzetet.

Tehát egy darab fontos információ. A legfontosabb. Kis és nagy döntésekben egyaránt, hogy rutinná váljon. Mert jön majd olyan nap, amikor ennek már csipőből kell mennie, és tudjuk, hogy ha elszúrjuk, akkor azt nem lehet gyomorrontással megúszni.

Puppán György

Jelenits István és Kozma Imre atyák emlékére

Szomorú szívvel értesültünk róla, hogy két, mindenki által nagyrabecsült, korábban Márton Aron-emlékéremmel kitüntetett egyházi személy befejezte földi zarándokútját. Jelenits István piarista szerzetes szeptember 26-án, Kozma Imre irgalmasrendi szerzetes és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapítója október 17-én hunyt el.

Kozma Imre atya, aki 1976-tól plébánosként szolgált a Zugligeti Szent Család Plébánián, korábban a Belvárosi Ferences templomban is teljesített szolgálatot, többször kitéve magát a pártállam zaklatásának elszánt közösségteremtő magatartásáért. 1989 februárjától a Magyar Máltai Szeretetszolgálat vezetője. A szolidaritás nagyszerű példaként az 1989 nyarán az ő egyházközössége a templom saját udvarán felállított sátrakban fogadta be a német menekülteket, s ezzel az első lépést tette – vagy kényszerítette ki a határok megnyitására. Hatalmas szerepe volt a rendszerváltás éveiben az Irgalmasrendi kórháznak a betegápoló rendhez való visszacsatolásához.

Élete utolsó szakaszában számtalan díj és díszpolgári kitüntetés birtokosává vált, mindvégig megőrizve nyugodt, kedves szerény személyiségét, mosolyát.

Jelenits István 1932. december 16-án született Berettyóújfaluban. Gyermekkorából néhány évet Nagyváradon töltött, majd a háború végén Budapestre került. A Piarista Gimnázium diákja volt, ott is érettségizett 1951-ben. Beiratkozott az ELTE bölcsészettudományi karára, s ott magyartanári diplomát szerzett.

Közben már a Hittudományi Akadémiát is látogatta. 1955-ben belépett a piarista rendbe, 1959-ben befejezte teológiai tanulmányait, pappá szentelték. Kecskeméten tanított öt évig, majd a rend budapesti gimnáziumába került, amelynek azóta is tanára. Generációk sokaságát tanította, és kísérte életüket még a felnőttkorban is. Teológiai témájú könyvek sokaságát írta, és hagyta örökül.

Kis szobájának könyvekkel teli zsúfoltságáról legendák születtek, hogyan lehetett eljutni az ajtótól az íróasztaláig, és arról is, hogy ő maga mindig mindent megtalált a padlót borító, átláthatatlannak és áthatolhatatlannak tűnő könyvhegyek közötti járatokban.

Mindkettejük életművének feldolgozása több ember számára is még sokáig fog feladatot adni az utókorunknak.

Szentendrei Ferences Gimnázium Öregdiákjainak Országos Egyesülete
2023. évi pénzügyi beszámolója és 2024. évi pénzügyi terve

Megnevezés	2023		2024
	Terv	Tény	Terv
Nyitó pénz készlet	831 613	831 613	60 028
Bevétel			
Tagdíj befizetés	1 000 000	927 000	1 000 000
1% adójuttatás	700 000	769 287	700 000
Pályázat alapján (Szentendre Önkormányzata / NEA)	0	0	0
Kapott adomány			
Magánszemélyektől	1 400 000	954 500	2 000 000
összesen:	1 400 000	954 500	2 000 000
Banki kamat	1	0	0
Likviditási hitel	0	0	0
Kerekítés	0	0	0
összes bevétel:	3 100 001	2 650 787	3 700 000
Kiadások			
Működési költségek			
Irodaszer - papír - boríték - stb. költsége	0	0	0
Nyomda költsége (körlevél és közgyűlés)	900 000	984 771	1 202 000
Hirdetési költség	15 000	0	15 000
Ballagási emlék füzet	100 000	84 938	103 700
Testületi ülések költsége / közgyűlés	25 000	7 963	25 000
Posta költség (körlevél és közgyűlés)	1 000 000	995 769	1 136 000
Bank költség	125 000	96 555	125 000
Öregdiákok Szikra Ferenc díja	50 000	0	50 000
Reprezentációs költség	0	0	0
Egyéb - honlap költség / domain név / pályázati díj	25 000	31 598	32 000
összesen:	2 240 000	2 201 594	2 688 700
Rendezvények költsége			
Lelki nap	50 000	50 000	60 000
Családi kirándulás	300 000	274 250	330 000
Szent Ferenc nap	70 000	176 018	60 000
Requiem	30 000	75 310	91 000
Foci kupa	0	0	0
Czája kupa	0	0	0
Kézfogás - bencések Tihany	0	0	0
Nyári kirándulás - Zarándoklat	400 000	457 200	0
Egyéb programok (emlékérem és oklevél)	200 000	138 000	316 000
Emlékezés tanárainkra	50 000	0	50 000
összesen:	1 100 000	1 170 778	907 000
Adott támogatás	0	0	0
összes kiadás:	3 340 000	3 372 372	3 595 700
Rövid lejáratú kötelezettség (a kifiz.a tárgy évet követi)		50 000	
Záró pénzkészlet	591 614	60 028	164 328
Tárgyévi eredmény (2023)		-721 585	
Tervezett tárgy évi (2024) eredmény:			104 300

Érettségi találkozók rendje
- 2025.

2025. I. félévben a következő szombatokon lehet érettségi találkozót tartani:

- február 22.
- április 26.
- május 3., 10. 17. 24. és 31.
- június 7. (Pünkösöd előtt) és 14.

A megadott időpontoknál figyelembe lett véve a nagybőjti időszak és a pünkösdi ünnep. Ezekon kívül még esküvők is foglalhatják a kápolnát és az ebédlőt.

Jelentkezés, időpont egyeztetés:

Az iskola részéről:
Mészáros József (Jocó)
menza@ferencesgimnazium.hu
vagy
Kőrösy László gondnoknál
gondnok@ferencesgimnazium.hu

Az öregdiákok részéről:
Ravasz György
mobil: +36 30 250 88 19
mail: rgy953@gmail.com

CÍMVÁLTOZÁSOK
BEJELENTÉSE:

Golarits Imre (80/b)

korlevel@szefer.hu

